

Απριλίου '86

ΤΕΥΧΟΣ 3

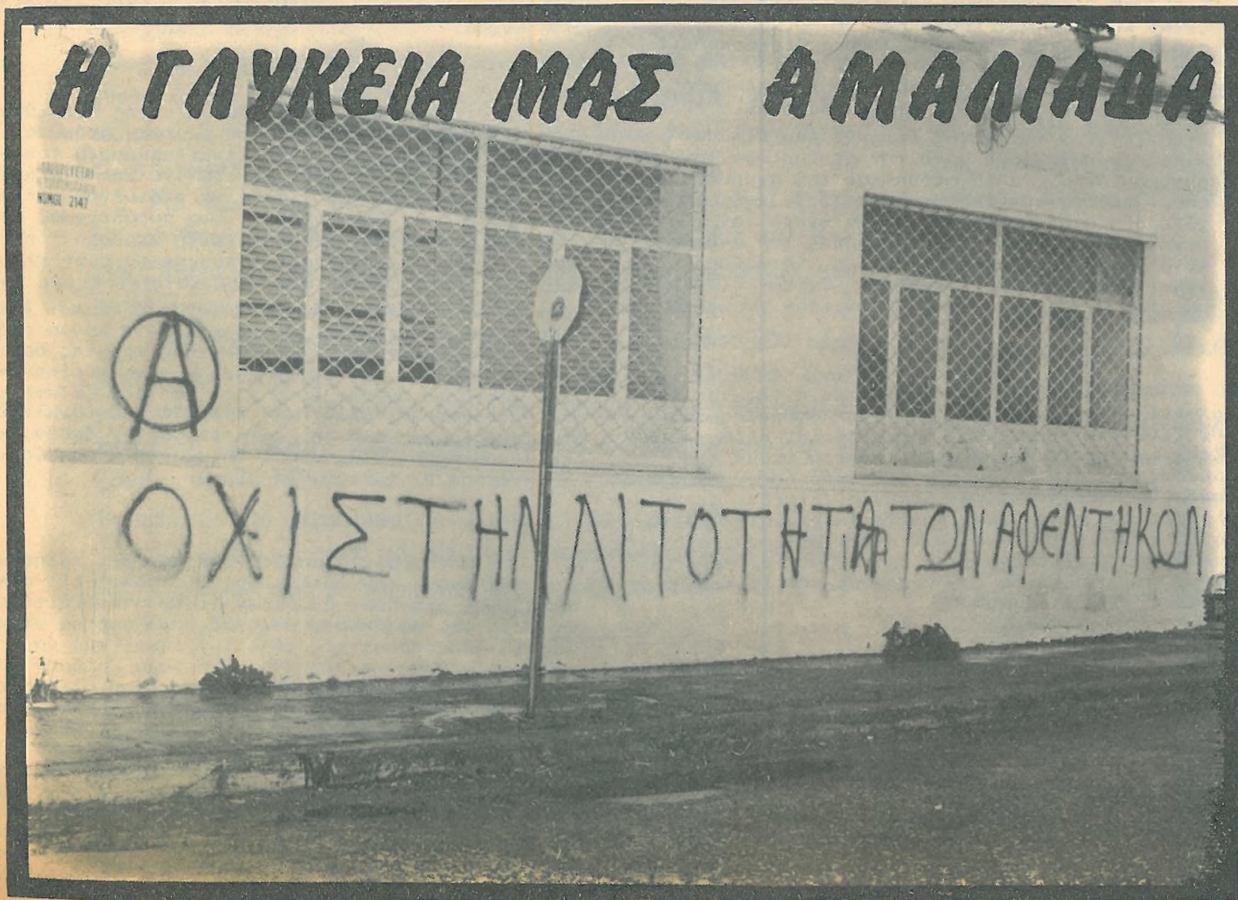
ΤΟ

ΟΥΡΛΙΑΧΤΟ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΠΑΛΗΣ ΓΙΑ ΤΟ
ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

Αφού το σημερινό περιβάλλον που υποχρεώνει τους περισσότερους ανθρώπους να ζουν μέσα στη μιζέρια διατηρείται με την βία, υποστηρίζουμε και προετοιμαζόμαστε για την βία.

ΑΜΑΛΙΑΔΑ

Το μόνο σύνθημα που γράφτηκε για τα οικονομικά μέτρα της κυβέρνησης στην Αμαλιάδα.

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί μια σκιαγράφιση του τρόπου ζωής και μια αναφορά στα ζητήματα της Αμαλιάδας. Δεν ζητάμε από τους αρμόδιους να βελτιώσουν τις συνθήκες μιζέριας της Αμαλιάδας, γιατί φυσικά, πιστεύουμε ότι μόνο μέσα απ' την εξέγερση και την αυτοοργάνωση του ο λαός μπορεί να καλυτερέψει την ίδια του τη ζωή.

Αμαλιάδα. Το δεύτερο αστικό κέντρο του νομού μας που δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια συνηθισμένη μικροαστική πόλη που μπορεί να βρεθεί σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Χωρίς να λείπουν απ' αυτήν οι κοινοτοπίες της επαρχιώτικης ζωής, η Αμαλιάδα, έχει τις δικές της ιδιαιτερότητες και το δικό της ρυθμό ζωής.

Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της απασχολείται σε αγροτικές εργασίες ενώ παράλληλα υπάρχει μια αρκετά μεγάλη μερίδα πληθυσμού που απασχολείται σε εργοστάσια, οικοδομές, βιοτεχνίες, χωρίς να λείπουν οι γραφειοκράτες, οι δημόσιοι υπάλληλοι και όλοι αυτοί που ανήκουν στον επιστημονικό κόσμο. Σαν επαρχιώτικη πόλη, που είναι, δεν έμεινε ανεπηρέαστη από το μεταναστευτικό ρεύμα που σάρωσε όλη την ύπαιθρο πριν από 20-30 χρόνια και έσπρωξε τον πληθυσμό της να μεταφερθεί στα αστικά-βιομηχανικά κέντρα για να μπορέσει να εξασφαλίσει δουλειά για επιβίωση. Τα τελευταία χρόνια όμως, η πόλη μας "εκουγχρονίστηκε" και εμφανίστηκαν σ' αυτήν όλα τα χαρακτηριστικά του καταναλωτισμού και την μετέβαλαν από πόλη αποκλειστική πηγή προμήθευσης εργατών και αγροτικών προϊόντων για τους Έλληνες και ξένους καπιταλιστές σε μια πόλη-μονάδα του εμπορευματοποιημένου συστήματος που λειτουργεί και ως αγορά που με τους μηχανισμούς της εξυπηρετεί τα συμφέροντα του καπιταλιστικού και του κρατικού κατεστημένου.

ΝΕΟΛΑΙΑ

Έτσι οι νέοι, ζώντας συνεχώς μέσα στην βιομηχανοποίηση και τον καταναλωτισμό, ενστερνίζονται παθητικά τις αξίες και την νοοτροπία που τυγχάνουν πλατύτερης κοινωνικής αποδοχής και αναγκάζονται να αρκούνται στις απολαύσεις που τους προσφέρονται, μεταβαλλόμενοι και οι ίδιοι σε μονάδες κατανάλωσης. Μέσα σ' όλο αυτό το φάσμα νεολαίας ξεχωρίζουν δυο μεγάλες ομάδες: Η εργαζόμενη νεολαία και η μαθητική. Η κάθε μια έχει τα δικά της χαρακτηριστικά και την δική της νοοτροπία χωρίς να λείπουν και τα σημεία ταύτισης.

Η εργαζόμενη νεολαία αναγκάζεται να δουλεύει κάτω από άσχημες συνθήκες εργασίας που χαρακτηρίζονται από χαμηλές αμοιβές, εκμετάλλευση απλήρωτης εργασίας (ιδιαίτερα παιδιών 10-14 ετών) και ελλειπή μέτρα προστασίας από ενδεχόμενους κινδύνους της δουλειάς τους. Όσον αφορά την συμμετοχή των εργαζομένων νέων στην διεκδίκηση των συμφερόντων της κοινωνικής-οικονομικής ομάδας στην οποία ανήκουν (συνδικαλισμός) πρέπει να σημειώσουμε ότι δέχονται παθητικά τον καθορισμό των ενεργειών τους απ' τους μεγαλύτερους, οι οποίοι ως επί το πλείστον, εξυπηρετούν συμφέροντα κομματικών οργανώσεων που έχουν σαν σκοπό τον εν-

κλωβισμό του συνδικαλιστικού κινήματος σε ρεφορμιστικές φόρμουλες πρακτικής. Η ενεργή συμμετοχή τους στην λήψη αποφάσεων και στις κινητοποιήσεις είναι πολύ μικρή και όταν υπάρχει δεν εκφράζεται με δικές τους πρωτοβουλίες αλλά απλά και μόνο με την υποστήριξη των γραμμών των κομμάτων στα οποία έχουν τυχόν ενταχθεί.

Το μεγαλύτερο μέρος της εργαζόμενης νεολαίας αν και αισθάνεται την καταπίεση, δεν προσπαθεί συνειδητά να ξεφύγει απ' αυτήν αλλά βρίσκει διέξοδο στην αποχαυνωτική-βιομηχανοποιημένη διασκέδαση που παρέχεται από το ίδιο το σύστημα με σκοπό το κέρδος.

Η μαθητική νεολαία, μπλεγμένη μέσα στα άθλια γρανάζια της παιδείας αναγκάζεται να δέχεται την τυποποιημένη γνώση που τις προσφέρει το εκπαιδευτικό κατεστημένο. Η εξουσιαστική θεώρηση όλων των μαθημάτων σπρώχνει τους μαθητές στον αποπροσανατολισμό, στην αδρανοποίηση και στην "φυσική" αποδοχή του "πρότυπου" του αστικού ατομικισμού, της αυθεντίας των καθηγητών και των ιεραρχικών δομών.

Τα ακατάλληλα κτίρια (ΚΕΤΕ), οι αυταρχικοί σύλλογοι των καθηγητών και η επαρχιώτικη νοοτροπία των μαθητών και καθηγητών που έχει σαν αποτέλεσμα τις διακρίσεις ανάλογα με την κοινωνική θέση των γονιών (τα παιδιά των "υψηλά κοινωνικά ιστάμενων" αντιμετωπίζονται διαφορετικά από τα παιδιά των εργατών, αγροτών και γενικά όλων αυτών που υποτίθεται ότι ανήκουν στα χαμηλά κοινωνικά στρώματα) καθορίζουν τις σχέσεις και την ζωή των μαθητών στην πόλη μας. Το κράτος, βέβαια, στο βαθμό που εκσυγχρονίζεται έχει δώσει στους μαθητές την δυνατότητα του "συνδικαλισμού" και της υποθετικής συμμετοχής μέσα στην λειτουργία των σχολείων. Αυτό βέβαια δεν έχει βοηθήσει καθόλου τους μαθητές γιατί ο υποτυπώδης αυτός συνδικαλισμός και τα όργανά του (15μελή συμβούλια τμημάτων, αντιπρόσωποι σε επιτροπές) έχουν γίνει αντικείμενα εκμετάλλευσης των κομμάτων που θέλοντας να διευθύνουν και να καναλιζάρουν την δράση των μαθητών έχουν οδηγήσει σε διάσπαση το μαθητικό κόσμο ο οποίος κατά το μεγαλύτερο μέρος του δέχεται αδιαμαρτύρητα τις αποφάσεις των καθηγητών.

Από την άλλη πλευρά, δυστυχώς, οι μαθητές δεν εναντιώνονται σε όλη αυτή την κατάσταση που τους καταπιέζει, αν και αναμφισβήτητα την καταλαβαίνουν (απόδειξη τούτου είναι το ότι με κάθε τρόπο προσπαθούν να χάσουν μάθημα) γιατί οι μαθητές δεν έχουν σαν σκοπό την βελτίωση της παρούσας ζωής τους και την ανατροπή των καταπιεστικών γι αυτούς δομών αλλά αντίθετα οι μισοί απ' αυτούς φοιτούν στο σχολείο για να αποφύγουν όσο μπορούν ακόμα την ένταξη τους στην παραγωγή και οι άλλοι μισοί έχουν σαν στόχο το να περάσουν σε κάποια σχολή για να ξεφύγουν από την επαρχιακή ζωή και τα δεσμά της οικογένειας. Έτσι και οι μαθητές, όπως και οι εργαζόμενοι νέοι, αποκοιμούνται με το ίδιο "χαπάκι" της εμπορευματοποιημένης-κονσερβοποιημένης διασκέδασης που προσφέρεται σε ειδικά διαμορφωμένους γι αυτό χώρους όπως παμπ, ντίσκο, καφετέριες κλπ.

ΩΡΙΜΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Εκτός από τους νέους όμως ο πληθυσμός της Αμαλιάδας αποτελείται από αρκετούς "ώριμους" που ζουν βυθισμένοι στον εφησυχασμό και απόλυτα προσκολλημένοι στις παραδοσιακές δομές της πατριαρχικής οικογένειας. Οι άνθρωποι αυτοί αρκούνται στις διακυρήξεις και τις υποσχέσεις των κομμάτων χωρίς να αναλαμβάνουν οι ίδιοι κάποιες πρωτοβουλίες για την καλυτέρευση του τρόπου ζωής τους και πιστεύουν πως η ψήφος που διαθέτουν, είναι το μόνο τους όπλο για τον καθορισμό της ζωής τους. Οι περισσότεροι δε απ' αυτούς είναι προσκείμενοι αν όχι ενταγμένοι, σε κάποιο από τα μεγαλύτερα κόμματα, τα οποία υποστηρίζουν έχοντας σαν γνώμονα το προσωπικό και όχι το κοινωνικό συμφέρον. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι αν και τυπικά η γνώμη της γυναίκα καθορίζεται μόνο από την συνείδησή της στην πραγματικότητα, επειδή η κοινωνία μας είναι πατριαρχική, η πολιτική γνώμη των γυναικών εξαρτάται απ την αντίστοιχη του άντρα (πατέρα ή συζύγου).

Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους οι "ώριμοι" το περνάνε προσπαθώντας να αποκτήσουν όσο το δυνατόν περισσότερο χρήμα και δύναμη ώστε να μπορέσουν να καταξιώσουν κοινωνικά και να αποκτήσουν τόσα υλικά αγαθά που "να κάνουν τη ζωή τους καλύτερη". Όλα αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα τη συσσώρευση προβλημάτων και την συνακόλουθη δημιουργία αγχών με μοναδικό τρόπο διαφυγής την εμπορευματοποιημένη διασκέδαση που προσφέρεται από τα κάθε είδους καφενεία, μπαρ, μπουζούκια κλπ. Αν και συνειδητά τα περισσότερα είδη διασκέδασης θεωρούνται αντρικά προνόμια και οι μόνες μέρες, που μπορούμε να πούμε ότι "διασκεδάζουν" οι γυναίκες είναι αυτές που συμπίπτουν με θρησκευτικές και άλλες γιορτές. Πέρα από αυτά, οι ώριμοι άνθρωποι, γεμάτοι προβλήματα από την εργασία τους όντως φοβείς της επαρχιώτικης νοοτροπίας που θέλει τους ανθρώπους δέσιμους της οικογενειακής ηθικής και υποταγμένους στα παραδοσιακά ήθη και έθιμα, εμποδίζουν τις όποιες προοδευτικές ενέργειες των νέων, αποτελώντας έτσι τροχοπέδη για την "ανέλιξη" του επαρχιώτικου τρόπου ζωής.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ "ΖΩΗ"

Στην πόλη μας η πολιτιστική κίνηση είναι μικρή και στο βαθμό που υπάρχει δίνεται με τέτοιο τρόπο που να μην αμφισβητούνται οι καθιερωμένες αξίες και ως επί το πλείστον, με μόνο σκοπό το κέρδος.

Οι κινηματογράφοι προβάλλουν κυρίως εμπορικά έργα, και πλο συγκεκριμένα: κάρατε, πορνό, ανησυχίες επιστημονικής φαντασίας, ανούσιες κομωδίες κλπ. Κατά αραιά χρονικά διαστήματα κάνουν την εμφάνισή τους στην πόλη μας περιοδεύοντες θίασοι, που στη μεγάλη τους πλειοψηφία παρουσιάζουν θεατρικές παραστάσεις, από τις οποίες λείπει ο κοινωνικός προβληματισμός. Εποχιακά υπήρξαν και κάποιες τοπικές πρωτοβουλίες στο χώρο του θεάτρου, οι οποίες όμως χαρακτηρίζονταν είτε από διάθεση προσωπικής προβολής των μελών που τις απάρτιζαν, είτε από προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων για προβολή κομματικών συμφερόντων.

Στον χώρο της ΡΟΚ μουσικής, τον τελευταίο καιρό, υπάρχει μια ενδιαφέρουσα κίνηση, καθώς έχουν ήδη δημιουργηθεί δυο συγκροτήματα και μια παρέα τριών παιδιών που παίζει σε μια ΠΑΜΠ της πόλης μας" ακόμα δεν λείπουν και άλλες προσπάθειες στον χώρο αυτής της μουσικής, που όμως μέχρι στιγμής βρίσκονται στο στάδιο της προετοιμασίας.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Εδώ και μερικά χρόνια στην πόλη μας έχει δημιουργηθεί ένας σύλλογος γυναικών. Από τις ενέργειες του βγαίνει σαν συμπέρασμα ότι σκοπός του δεν είναι η προώθηση της απαλευθέρωσης της γυναίκας, αλλά η διενέργεια πολιτιστικών εκδηλώσεων και η ίδρυση βρεφοκομικών σταθμών. Αυτά όμως δεν έχουν κανένα ουσιαστικό αντίκτυπο στον γυναικείο πληθυσμό της Αμαλιάδας.

Οι νέες της πόλης μας, βλέποντας ότι δεν μπορούν να περιμένουν βοήθεια από τους μαζικούς φορείς, τις γυναίκες μεγαλύτερης ηλικίας και τους άνδρες, όσον αφορά την βελτίωση της θέσης τους, προσπαθούν να λύσουν μόνες τους τα προβλήματά τους, και στον βαθμό που έχουν συνειδητοποιήσει

συνέχεια στην σελ. 2

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ο ρόλος του χαφίε - μπάτσου είναι να μπαίνει εμπόδιο σε κάθε κίνηση που γίνεται προς την επανάσταση με διάφορους τρόπους.

Στην πόλη μας, την Αμαλιάδα, οι μπάτσες έχουν αρχίσει να διαδίδουν ότι κάποιοι "παίρνουν" και διακινούν ναρκωτικά και στην συνέχεια κάνουν ανώνυμα τηλεφωνήματα σε σπίτια παιδιών και τρομοκρατούν τους γονείς τους. Μέσα στα ονόματα που εξωφονίζουν οι μπάτσες είναι και ονόματα ατόμων που γράφουν στο Ουρλιαχτό. Με τον σκοφαντικό αυτό τρόπο προσπαθούν να μας βάλουν στο περιθώριο.

Τους λέμε ότι οι σκοφαντίες που διαδίδουν δεν θα καταφέρουν να μας βουλώσουν το στόμα, αλλά αντίθετα αφήνουν περιθώρια να καταλάβουν όλοι και να ζήσουν από κοντά τον ρόλο που παίζουν.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ

για ένα κίνημα ειρήνης

Η ΓΛΥΚΕΙΑ ΜΑΣ ΑΜΑΛΙΑΔΑ

ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ, ΘΑ
ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΟΛΕΜΟ.
Η ΝΑ ΝΤΥΧΘΩ
ΣΠΟΡΣ

Ζούμε στα 1986. Η εποχή μας περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη στο παρελθόν. Χαρακτηρίζεται από πολύ μεγάλη ποικιλία σχεδίων, προβλημάτων, ανησυχιών και φόβων σχετικά με το μέλλον της ανθρωπότητας. Οι άνθρωποι σήμερα ζουν μέσα στο φόβο με την αβεβαιότητα ζωγραφισμένη στα πρόσωπα τους. Όλο το ανθρώπινο γένος ζει την τρομερή απειλή ενός τρίτου παγκόσμιου πολέμου στον οποίο αναμφίβολα θα γίνει χρήση των πυρηνικών εξοπλισμών με αποτέλεσμα τον αφανισμό της ανθρωπότητας. Φαίνεται πως οι δυο πρώτες δοκιμές της ατομικής βόμβας στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι δε συνέτισαν καθόλου τους λαούς της γης, που αντί να σταματήσουν κάθε πόλεμο συνεχίζουν να επιδίδονται σε κυνηγητά εξοπλισμών και κύριαρχοι από σωβινιστικές τάσεις, οδηγούνται στην αυτοκαταστροφή. Τα περιθώρια όμως στενεύουν ασφυκτικά τα πυρηνικά όπλα που υπάρχουν σήμερα αρκούν να καταστρέψουν την γη 50 φορές κι εμείς δεν κάνουμε τίποτα. Δεχόμαστε να καθορίζουν τις τύχες μας αλλά και όλου του κόσμου οι δυο υπερδυνάμεις.

Αφηνόμαστε στην παθητική παρακολούθηση του φαινομένου της καθημερινής εξάπλωσης του ανθρώπου χωρίς καμιά ουσιαστική ενέργεια διαμαρτυρίας.

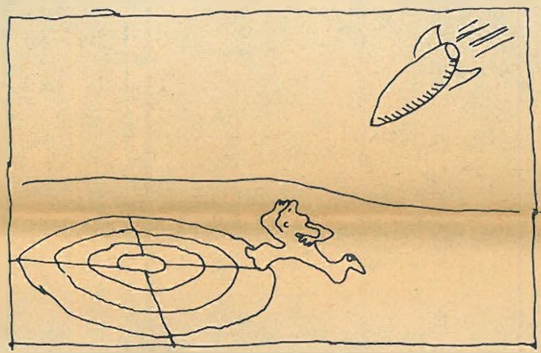
Αρκομαστε σε ειρηνιστικές διαδηλώσεις και αντιπυρηνικές, σε ψηφίσματα και διακυρήξεις που όμως δεν έχουν κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα, διότι οι διεκδικήσεις τους αφορούν ένα μικρό μέρος της γης μόνο και κυρίως διότι,

όλες αυτές οι διαμαρτυρίες σταματάνε στο ζήτημα των πυρηνικών εξοπλισμών, αφήνοντας απείραχτο το κοινωνικό σύστημα που τους συντηρεί και τους χρειάζεται.

Αυτό, βέβαια, συμβαίνει εξ αιτίας του ότι τα ελατήρια των πιο πολλών από τις παραπάνω ενέργειες διαμαρτυρίας είναι στενός κομματικού χαρακτήρα και σκοπό έχουν περισσότερο τη δημιουργία εντυπώσεων σχετικά με την δύναμη κάποιου κόμματος παρά την επίτευξη συγκεκριμένων αποτελεσμάτων. Αλλά ούτε καν υπάρχουν οι δυνατότητες επηρεασμού των υπερδυνάμεων διαμέσου ειρηνιστικών κινητοποιήσεων. Χρειάζεται κάτι άλλο, ένας άλλος τρόπος δράσης με πιο πλατιές και πιο ουσιαστικές διεκδικήσεις. Χρειάζεται η συνένωση όλων των λαών, που έχουν συνειδητοποιήσει τον τρομερό κίνδυνο της πυρηνικής απειλής, και η δημιουργία ενός διεθνιστικού κινήματος ειρήνης που δεν θα έχει σαν στόχο μόνο τον περιορισμό των πυρηνικών όπλων, αλλά ακόμη και την αχρήστευση αυτών που έχουν ήδη κατασκευασθεί, ενώ σαν απότερους σκοπούς θα πρέπει να θέσει την όσο το δυνατόν πιο πλατιά πληροφόρηση των ανθρώπων πάνω στις πραγματικές αιτίες (οικονομικές, πολιτικές) των υποτιθέμενων εθνικών διαφορών και την κατάργηση των συνόρων.

Φυσικά η δράση ενός τέτοιου κινήματος δεν μπορεί να περιοριστεί μόνο σε ανούσιες διαυρήξεις και ενέργειες διαμαρτυρίας αλλά χρειάζεται να επεκταθεί σ' ένα ευρύτερο φάσμα πιο άμεσων και πιο δυναμικών κινητοποιήσεων όπως οι απεργίες σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, οι καταλήψεις των χώρων όπου βρίσκονται εγκατεστημένα όπλα ή πολιορκίες κέντρων στρατιωτικών αποφάσεων και γενικότερα όλων των ειδών οι προσπάθειες οι οποίες θα έχουν προοπτικές επίτευξης "απλών" αποτελεσμάτων.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ
ΚΑΤΩ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΑ

ο μύθος των ναρκωτικών

Τις τελευταίες δεκαετίες του αιώνα των τοξικών ουσιών, σπάρουν τα "ήρεμα νερά" νερά της ανθρωπίνης κοινωνίας τα λεγόμενα ναρκωτικά. Η χρήση τους γίνεται από ανθρώπους όλων των ηλικιών και τις περισσότερες φορές από ώριμους ανθρώπους και όχι από νέους όπως θέλουν μερικοί να λένε. Τα ναρκωτικά δεν χρησιμοποιούνται τόσο σαν τρόπος επίλυσης κάποιων προβλημάτων (οικονομικό, οικογενειακό κτλ) όσο σαν μια μέθοδος πάταξης της ψυχολογικής ανόιας (που είναι χαρακτηριστικό των ευρωπαϊκών τάξεων) ή σαν ένας τρόπος διάβρωσης των πιο επικίνδυνων για το κατεστημένο κινήματων. Αυτές οι καταστρεπτικές για τον ανθρώπινο οργανισμό ουσίες φέρνουν τον αργό θάνατο στα θύματα τους και συνάμα την πολιτική τους αδρανοποίηση.

Άρα, η διακίνηση των ναρκωτικών φέρνει τεράστια κέρδη σ' αυτές τις ασπόνδυλες υπάρξεις που ονομάζονται καπιταλιστές, αλλά έχει και πολιτική χροιά. (Τα ναρκωτικά καλλιεργούνται "παράνομα" σε πολλές χώρες, σε μεγάλες εκτάσεις. Παράλληλα, πολλές απ' αυτές τις "παραγωγές" χώρες, χρησιμοποιούν την απαγόρευση της διακίνησης τους στις χώρες που τα εισαγάγουν σαν μέσον εκβιασμού αυτών. Την ιδέα της ευρείας διακίνησης των ναρκωτικών, πρώτα την υιοθέτησε ο καπιταλισμός των ΗΠΑ. Βλέποντας τα προοδευτικά κινήματα να παίρνουν ριζοσπαστικές θέσεις για την επίλυση των διαφορών προβλημάτων, άφησαν εσκεμμένα ελεύθερη την "είσοδο" των ναρκωτικών, ενώ προπαγάνδισαν την στάση του τότε ιδανικού νέου από τα μέσα της μαζικής ενημέρωσης, δίνοντάς του χαρακτηριστικά αμέτοχου και άκακα φιλελεύθερου ατόμου. Με αυτό τον τρόπο κατάφεραν τις επόμενες δυο δεκαετίες να εξαλλείψουν ή εάν όχι, να διαστευλώσουν σχεδόν όλα αυτά τα κινήματα, ενώ αργότερα για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας τα χρησιμοποιούσαν σαν αίτια των εγκληματικών κατασταλτικών ενεργειών τους. Στη συνέχεια και άλλες αδελφές χώρες "παραδειγματίστηκαν" απ' αυτή την μέθοδο διακίνησης των ναρκωτικών. Μια απ' αυτές τις χώρες είναι και η Ελλάδα, που υπνόμευσε με τον "παραδοσιακό" πια τρόπο τα διάφορα ελευθεριακά κινήματα, όπως και το κίνημα των αντιεξουσιαστών. Καλλιέργησε στις αλλοτριωμένες λαϊκές μάζες τον μύθο της χρήσης των ναρκωτικών από τους αντιεξουσιαστές με απότερο στόχο να μαζικοποιήσει και τους τελευταίους ασυμβίβαστους, έτσι ώστε να τους μετατρέψει σε άβουλα όντα, τα οποία θα κρατούν μια πλαδαρή στάση απέναντι σε κάθε πολιτική και κοινωνική εξέλιξη, η οποία θα στρέφεται ενάντια στα λαϊκά συμφέροντα και θα αυξάνει τις προσόδους αυτών των καθαρωτών.

Αλλά και με τα ναρκωτικά θα δικαιολογούνται οι τόσες δολοφονίες, ληστείες, με τις οποίες αγανακτισμένα τα άτομα που είναι άνεργοι (εξ αιτίας της ασοδοσίας του ντόπιου καπιταλισμού) προσπαθούν απεγνωσμένα να εξασφαλίσουν τα προς το ζην. Έτσι το κράτος διαδίδει στον ελληνικό όχλο ότι η εγκληματικότητα που κυριαρχεί στην ελληνική κοινωνία οφείλεται στην χρήση ναρκωτικών που γίνεται από τους νέους. Εξετάζοντας δε οι κρατικοί ειδήμονες τα βαθύτερα αίτια του προβλήματος, σε συνεργασία με τους παράγοντες της κάθε τοπικής αυτοδιοίκησης και μετά από εξαντλητικές "δεκάλεπτες" συζητήσεις συμπαράνουν ότι υπαίτια αυτού του κοινωνικού προβλήματος είναι "η εισαγωγή ξένων προτύπων ζωής και ο ενστερνισμός εισαγόμενων αξιών που φέρνουν σε σύγκρουση τον Έλληνα με την υπάρχουσα πραγματικότητα" και ότι διακινητές αυτών είναι οι αντιεξουσιαστές. Και όταν οι τελευταίοι εναντιώνονται στις αποφάσεις του κράτους με πορείες και άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις, τα καθήκια της εξουσίας δικαιολογούνται ότι προσπαθούν αδιάκοπα για την ανεύρεση μιας λύσης πάντων σ' αυτό το πρόβλημα, βοηθούμενοι από το λαό μέσω της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Δεν είναι λίγες οι φορές που οι δυνάμεις καταστολής οργανώνουν επιχειρήσεις τύπου "αρετής" (θυμίσου την επιχείρηση που απέτυχε παταγωδώς και αποδοκιμάστηκε από τον λαό στα Ξεάρχεια) με την πρόφαση πως οι ξευλοδαρμοί σε βάρος των αναρχικών γίνονταν επειδή διακινούν αλλά και χρησιμοποιούν ναρκωτικά. Μ' αυτό τον τρόπο το κράτος υπονομεύει το αναρχικό κίνημα δυσφημίζοντας το. Έτσι, πριν από λίγα χρόνια ο αναρχικός είχε ταυτιστεί με ένα τύπο βίαιου ανθρωπώπου, ναρκομανή, ακι γενικά με ένα άτομο με διαταραγμένη προσωπικότητα. Αυτή η συκοφαντική εκστρατία που άρχισε το κράτος είχε επιτυχή αποτελέσματα. Ο αναρχικός μύθος στο περιθώριο, απομονώθηκε απ' την υπόλοιπη κοινωνία έχασε την δυνατότητα του συσχετισμού μαζί της μη μπορώντας έτσι να αρχίσει την αλλαγή της δομής της. Αυτή η απομόνωση όμως δεν διήρκεσε μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα τελευταία χρόνια πολλά συνειδητοποιημένα άτομα του αντιεξουσιαστικού χώρου συγκρότησαν σκληρούς και σταθερούς πυρήνες (αναρχικές συσπειρώσεις) οι οποίες έχουν συμβάλλει πολύ στη διαφώτιση του λαού πάνω σ' αυτό το θέμα. Είτε με απλή προπαγάνδα (προκυρήξεις, πορείες) είτε με έμπρακτη (επιθέσεις σε εμπόρους ναρκωτικών) ξεσκέπασαν για άλλη μια φορά το αληθινό πρόσωπο του κράτους και τις ύπουλες ενέργειες του.

συνέχεια από την σ. 1

την αναγκαιότητα της απελευθέρωσης τους, ερχονται σε σύγκρουση με το στενό κοινωνικό περιβάλλον τους (οικογένεια, σχολείο, παρέα κλπ) σπάζοντας έτσι τα στεγανά των επαρχιώτικων ηθών που περιορίζουν τον γυναικείο ορίζοντα δράσης και μεταβάλλουν τις γυναίκες σε άβουλα όντα. Σε αντίθεση τώρα με όλα αυτά, οι γυναίκες μεγαλύτερης ηλικίας, βλέπουμε να αποδέχονται αδιαμαρτύρητα την υπάρχουσα κατάσταση, και να μην προσπαθούν να την αλλάξουν, μένοντας έτσι υποταγμένες στην εξουσία του άντρα.

ΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Δυστυχώς όμως και οι δημότες της Αμαλιάδας δεν ενδιαφέρονται ουσιαστικά για τα ζητήματα της πόλης. (Η στάση τους αυτή είναι απόρροια του ότι έχουν μάθει σε όλη τους την ζωή να μην αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους, αλλά να περιμένουν άλλους να αποφασίζουν για αυτούς). Για παράδειγμα, αναφέρουμε ότι κατά την καλοκαιρινή περίοδο που είναι συχνό το φαινόμενο των πυρκαγιών στην περιοχή μας, οι περισσότεροι από τους κατοίκους όχι μόνο δεν βοήθησαν στην κατάσβεση τους, αλλά και έδειξαν πλήρη αδιαφορία, περιμένοντας τα πάντα από τους υπαλλήλους της πυροσβεστικής και της δασικής υπηρεσίας, που με την σειρά τους περίμεναν την φωτιά να σβύσει μόνη της. Και δεν έφτανε μόνο η αδιαφορία, αλλά όταν η ομάδα μας έβγαλε ένα ταμπλώ με θέμα την καταστροφή των δασών, κάποιι θερμόαιμοι τραμπούκοι έφτασαν στο σημείο να το σπάσουν με πρωτοφανές μίσος.

ΜΠΑΤΣΟΙ

Οι αστυνομικές αρχές (μπάτσοι) της πόλης μας καταναλώνουν την όρεξη τους για δράση (!) στην καταδίωξη διαφόρων δικύκλων (τρέφουν ιδιαίτερη αδυναμία στα παπάκια), στις αδικαιολόγητες εξακρίβώσεις ταυτοτύπων με στόχο τον εκφοβισμό και το σπασίμο νεύρων και στο "σταμπάρισμα" ατόμων που δεν τους είναι αρεστά. Μέσα στις δραστηριότητες τους συγκαταλέγεται και η παροχή βοήθειας στους "αξιότιμους" εμπόρους ναρκωτικών που τυχαίνει (!) να είναι καρφιά και χαφιέδες τους. Παρόλα αυτά δε χάνουν ευκαιρία να παρεμποδίζουν κάθε ενέργεια που στρέφεται είτε εναντίον τους, είτε ενάντια στην γενικότερη κατάσταση καταπίεσης, της οποίας οι ίδιοι έχουν οριστεί "θεματοφύλακες", συκοφαντώντας τα άτομα που συμμετέχουν σ' αυτήν και εκφοβίζοντας τους ίδιους και το στενό τους περιβάλλον.

ΚΟΜΜΑΤΑ

Εξετάζοντας την όλη κίνηση των κομμάτων βλέπουμε ότι μόνο τα τρία μεγαλύτερα κόμματα κάνουν αισθητή την παρουσία τους στην πόλη. Αναλυτικότερα:

α) Τα μέλη του ΠΑΣΟΚ, ευησυχασμένα καθώς είναι από την εκλογική τους νίκη, δεν κάνουν τίποτε άλλο, παρά μόνο προσπαθούν ευκαιριακά να κερδίσουν κάποιες έδρες στα κθε λογής σωματεία. Πέρα από αυτό, αν και ελέγχουν την τοπική "αυτοδιοίκηση", και έχουν την δυνατότητα να επηρεάζουν καταστάσεις, στην πραγματικότητα δεν βοηθάνε ουσιαστικά στην καλύτερευση της ζωής των Αμαλιαδαίων. (Πώς είναι δυνατόν άλλωστε να ήθελαν;)

β) Η ΝΔ, η οποία κατά τα πέντε τελευταία χρόνια έχει εντείνει την δραστηριότητά της (πριν ήταν κυβέρνηση και είχε "αράξει"), μη μπορώντας να χωνέψει την δεύτερη εκλογική της ήττα, προσπαθεί να προσελκύσει νέες μάζες ψηφοφόρων βγάζοντας ταμπλώ και συμμετέχοντας στις εκλογές των διάφορων σωματείων και ενώσεων. (Πριν από λίγο καιρό "κουφαθήκαμε" διαβάζοντας σε ταμπλώ της ΟΝΝΕΑ φράση από κείμενο του 'Οργουελ!).

γ) Η κομματική οργάνωση του ΚΚΕ της πόλης μας θυμάται ότι υπάρχει μόνο στις επαιτητικές νιορτές όπως η 17 Νοέμβρη, μνήμη του Μπελογιάννη κλπ. Ακόμα το ΚΚΕ, όπως και τα άλλα κόμματα, προσπαθεί να κερδίζει έδρες στις εκλογές των τοπικών σωματείων. Βέβαια, που και που διοργανώνει ορισμένες ομιλίες - συζητήσεις, με θέματα της τρέχουσας πολιτικής επικαιρότητας, οι οποίες όμως είναι φανερό ότι γίνονται μόνο για το ψάρεμα ψηφοφόρων.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ

Σε αντίθεση με τους παραπάνω μηχανισμούς που δρουν κατασέλοντας ή ενσωματώνοντας ή και με τους δυο τρόπους μαζί υπάρχει, στην πόλη μας, ένα σχετικά μεγάλο "φάσμα" αμφισβήτησης ιδιαίτερα στο χώρο της νεολαίας. Στα βασικά χαρακτηριστικά του συμπεριλαμβάνεται η άρνηση, μικρού ή μεγάλου βαθμού των καθιερωμένων κοινωνικών δομών, που όμως, μερικές φορές δεν συνοδεύεται από συνειδητή θέση και πρακτική αλλά από μόδα είτε σχετική με τη ΡΟΚ μουσική είτε σχετική με την αμφισβήτηση που έχει ως κίνητρο την προσωπική προβολή.

Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ

Μέσα στο χώρο της Αμαλιάδας εντάσσεται η λειτουργία και η παρέμβαση της ομάδας μας όπως και όπου υπάρχει. Ο χώρος στον οποίο η ομάδα μας δρα κυρίως είναι αυτός της νεολαίας, χωρίς να λείπουν οι παρεμβάσεις στον ευρύτερο κοινωνικό χώρο που έχουν σαν αφορμή γεγονότα πολιτικού και κοινωνικού ενδιαφέροντος. Οι ενέργειές μας, στους χώρους που προαναφέραμε, πιστεύουμε ότι έχουν απήχηση, η οποία όμως δεν είναι τόσο μεγάλη όσο θα θέλαμε (ελπίζουμε ότι θα μπορέσουμε σ' ένα επόμενο φύλλο να αναφερθούμε διεξοδικά στην λειτουργία και δράση της ομάδας μας).

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΑΓΙΑΖΕΙ ΤΑ ΜΕΣΑ. Αυτό το απόφθεγμα έχει γίνει αντικείμενο πολύ μεγάλης κατάχρησης στην πραγματικότητα όμως αποτελεί παγκόσμια κατευθυντήρια αρχή. Θα 'ταν όμως καλύτερα να πούμε: κάθε σκοπός χρειάζεται τα μέσα του. Αφού η ήθικη πρέπει να επιδιώκεται στους σκοπούς, τα μέσα είναι καθορισμένα.

Μόλις καθοριστεί ο σκοπός στον οποίο αποβλέπει κάποιος, συνειδητά ή αναγκαστικά, το μεγάλο πρόβλημα της ζωής είναι να βρεθούν τα μέσα πού, κάτω απ' τις συγκεκριμένες συνθήκες, οδηγούν σ' αυτό το σκοπό πιδ οικονομικά και με μεγαλύτερη δεδαιότητα. 'Απ' τον τρόπο με τον οποίο λύνεται αυτό το πρόβλημα, θα εξαρτηθεί, στο μέτρο πού μπορεί να βασιστεί πάνω στην ανθρώπινη θέληση, το αν το άτομο (ή κόμια) προσεγγίζει ή αποτυχαίνει να πραγματοποιήσει τους σκοπούς του, αν είναι χρήσιμο για το σκοπό του ή άθελά του εξυπηρετεί το σκοπό του έχθρου. Στην ανακάλυψη των σωστών μέσων, βρίσκεται ολόκληρο το μυστικό των μεγάλων ανδρών και κομμάτων, πού έχουν αφήσει τη σφραγίδα τους πάνω στην Ιστορία.

Για τους μυστικιστές, ο σκοπός των 'Ιησουϊτών είναι η δόξα του Θεού για άλλους είναι η δύναμη της 'Εταιρίας του 'Ιησού. 'Επομένως, θα πρέπει να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να αποκτηνώσουν, να τρομοκρατήσουν και να υποτάξουν τις μάζες.

Ο σκοπός των Γιακωβίνων κι όλων των εξουσιαστικών κομμάτων, πού πιστεύουν ότι κατέχουν την απόλυτη αλήθεια, είναι να επιβάλουν τις ιδέες τους πάνω στις άδαιες μάζες. Θα πρέπει επομένως να κάνουν κάθε προσπάθεια για να καταλάβουν την εξουσία, να υποτάξουν τις μάζες και να προσαρμόσουν την 'Ανθρωπότητα στο Προκρούστειο κρεβάτι των αντιλήψεών τους.

Το πρόβλημα για μας μπαίνει διαφορετικά: επειδή οι σκοποί μας είναι τόσο διαφορετικοί, έτσι πρέπει να είναι και τα μέσα πού χρησιμοποιούμε.

Δε διεξάγουμε τον αγώνα μας για να πάρουμε τη θέση των σημερινών εκμεταλλευτών και καταπιεστών, ούτε ακόμα παλεύουμε για το θρίαμβο μιας αφαίρεσης, πού στερείται περιεχόμενο. Δεν έχουμε τίποτα κοινό μ' εκείνο τον 'Ιταλό πατριώτη πού διακήρυξε: «Τί πειράζει αν πεθάνουν απ' την πείνα όλοι οι 'Ιταλοί, όσο ή 'Ιταλία είναι μεγάλη και δοξασμένη!», ούτε και μ' εκείνο το σύντροφο πού εξομολογήθηκε πώς δεν τον ενδιέφερε αν χάνονταν τα τρία τέταρτα της ανθρωπότητας, προκειμένου να γίνει ο κόσμος ελεύθερος κι ευτυχισμένος...

Κατά τη γνώμη μας, όλη η δράση πού κατευθύνεται προς την καταστροφή της οικονομικής και πολιτικής καταπίεσης, πού εξυπηρετεί το ανέδαρμα του ήθικου και πνευματικού επίπεδου των ανθρώπων, πού τους προσφέρει μια συνειδητοποίηση των ατομικών δικαιωμάτων κι της δύναμής τους και τους πείθει να ενεργούν για λογαριασμό τους, (κοντολογής) κάθε δραστηριότητα πού ενθαρρύνει ένα μέρος για την καταπίεση και ξυπνάει την αγάπη, ανάμεσα στους ανθρώπους, μας οδηγεί πιδ κοντά στους σκοπούς μας κι αποτελεί επομένως ένα καλό πράγμα (πού υπόκειται μόνο σε μια ποσοτική θεώρηση: να πετύχει τα καλύτερα αποτελέσματα με τις δυνάμεις πού διαθέτουμε). 'Απ' την άλλη μεριά, κάθε δραστηριότητα πού τείνει να συντηρήσει τη σημερινή κατάσταση πραγμάτων, πού τείνει να θυσιάζει τον άνθρωπο ενάντια στη θέλησή του για το θρίαμβο μιας αρχής, είναι κακή γιατί αποτελεί μια άρνηση των σκοπών μας. 'Επιδιώκουμε το θρίαμβο της ελευθερίας και της αγάπης.

Μήπως γι' αυτό το λόγο θα πρέπει ν' απορρίψουμε τη χρήση βίαιων μέσων; 'Οπωσδήποτε όχι. Τα μέσα μας είναι εκείνα πού επιτρέπουν κι επιβάλλουν οι συνθήκες.

Φυσικά δε θέλουμε να συντρίψουμε τον καθένα θά θέλαμε να στεγνώσουμε όλα τα δάκρυα της ανθρωπότητας κι όχι να είμαστε υπεύθυνοι για περισσότερα δάκρυα. 'Αλλά θα πρέπει είτε ν' αγωνιστούμε μέσα στον κόσμο όπως είναι ή να παραμείνουμε άνικανοι όνειροπόλοι. Θα έρθει ή μέρα, είμαστε πεπεισμένοι γι' αυτό, πού θα είναι δυνατό να υπηρετήσουμε το σκοπό της 'Ανθρωπότητας, δίχως να πληγώσουμε, ούτε τον εαυτό μας, ούτε τους άλλους' αλλά σήμερα αυτό δεν είναι δυνατό. 'Ακόμα κι οι πιδ άγνοι κι ευγενικοί από τους μάρτυρες, εκείνοι πού θα αφήνονταν να ριχτούν στα κάτεργα για το θρίαμβο του καλού, δίχως ν' αντισταθούν, εύλογώντας τους διώκτες τους, όπως έκανε ο μυθικός Χριστός, θα έκαναν κακό. Πέρα απ' το κακό πού θα έκαναν στον εαυτό τους, πού στο κάτω - κάτω θα πρέπει επίσης να υπολογιστεί, θα έκαναν όλους εκείνους πού τους αγαπούσαν να χύσουν πικρά δάκρυα. Σε κάθε ενέργεια στη ζωή, εκείνο πού μπαίνει πάντα είναι ένα ζήτημα επιδίωξης να προκληθεί το λιγότερο κακό και να επιτευχθεί το μεγαλύτερο δυνατό καλό...

Είναι φανερό πώς η επανάσταση θα γίνει αίτια πολλών τραγωδιών και πολλών βασάνων' αλλά ακόμα κι αν προκαλούσε εκατό φορές περισσότερα, θα 'ταν πάντα μια εύλογα σε σύγκριση με τις δυστυχίες πού υπάρχουν σήμερα στον κόσμο, σαν αποτέλεσμα της ελεύθερης οργάνωσης της κοινωνίας.

Σ' όλους τους κοινωνικοπολιτικούς αγώνες υπάρχουν κι υπήρξαν πάντοτε δυο είδη υπνωτιστών.

'Υπάρχουν εκείνοι πού πιστεύουν ότι δεν είμαστε ποτέ αρκετά ώριμοι, ότι περιμένουμε πάρα πολλά, ότι πρέπει να περιμένουμε και να ικανοποιόμαστε κάνοντας κατά καιρούς μικρές προόδους με τη βοήθεια μικρών μεταρρυθμίσεων... πού κερδίζονται δίχως να επιλύσουν ποτέ τίποτα. Κι υπάρχουν κι εκείνοι πού συνηθίζουν να περιφρονούν τα μικρά πράγματα και ζητάνε όλα ή τίποτα και πού πρωθυώντας σχέδια, πού είναι πιθανόν τέλεια, αλλά πού δεν μπορούν όμως να υλοποιηθούν εξαιτίας της έλλειψης απαραίτητης υποστήριξης, εμποδίζουν ή επιδιώκουν να εμποδίσουν άλλους απ' το να κάνουν τα λίγα πού μπορούν να γίνουν.

Για μας εκείνο πού είναι πιδ σημαντικό δεν είναι αυτό πού πετυχαίνουμε... αλλά πώς το πετυχαίνουμε.

'Αν, προκειμένου να εξασφαλίσουμε μια βελτίωση της κατάστασης, εγκαταλείψουμε το βασικό μας πρόγραμμα και σταματήσουμε να το προπαγανδίζουμε ή ν' αγωνιζόμαστε για να το πραγματοποιήσουμε' αν παρακινούμε τις μάζες να στηρίξουν τις επιδες τους πάνω στους νόμους και στην καλή θέληση των κυριάρχων μάλλον, παρά στη δική τους άμεση δράση' αν καταπνίγουμε το επαναστατικό πνεύμα και σταματάμε να υποδαιλίζουμε τη δυσαρέσκεια και την αντίσταση, τότε κάθε πλεονέκτημα θ' αποδειχτεί χιμαιρικό κι εφήμερο και θα φράζει σε κάθε περίπτωση τους δρόμους για τη μελλοντική κοινωνία.

'Αλλ' αν αντίθετα, δεν ξεχνάμε τους τελικούς μας στόχους κι ενθαρρύνουμε τις λαϊκές δυνάμεις καθώς επίσης και παρακινούμε για άμεση δράση κι εξέγερση, μπορεί να πετύχουμε πιδ λίγα στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, αλλά θα έχουμε κάνει ένα βήμα μπροστά στην ήθικη προετοιμασία των λαϊκών μαζών και στη δημιουργία ενός πιδ εύνοϊκού κοινωνικού κλίματος.

«Το μή χειρόν βέλτιστον» λέει ένα γνωμικό: δε κάνουμε ό-τι μπορούμε με την προϋπόθεση ότι δεν μπορούμε να κάνουμε όλα όσα θα θέλαμε' αλλά θα πρέπει να κάνουμε κάτι.

'Ενα άλλο καταστροφικό επιχείρημα πού προβάλλεται με ειλικρίνεια από πολλούς, αλλά πού αποτελεί για άλλους μια δικαιολογία για να μην κάνουν τίποτα, είναι το ότι το σημερινό κοινωνικό περιβάλλον δεν κάνει δυνατή την ύπαρξη της ήθικης κι ότι συνακόλουθα είναι άχρηστο να γίνονται προσπάθειες πού δεν μπορούν να πετύχουν κι είναι επομένως καλύτερα να κάνει όα μπορεί καθένας για τον εαυτό του, χωρίς να ενδιαφέρεται για τους άλλους, εκτός απ' το ν' αλλάξει τον τρόπο ζωής του όταν θ' αλλάξει ή κοινωνική οργάνωση. Είναι φανερό πώς όλοι οι άναρχικοί κι οι σοσιαλιστές καταλαβαίνουν τα οικονομικά γεγονότα της ζωής πού υποχρεώνουν σήμερα τον άνθρωπο να παλεύει ενάντια στο συνάνθρωπό του κι όποιοσδήποτε παρατηρητής μπορεί να δει τη σημασία ενός προσωπικού αγώνα ενάντια στη συντριπτική δύναμη του σημερινού κοινωνικού περιβάλλοντος. 'Αλλά είναι επίσης φανερό, ότι χωρίς εξέγερση από μέρους του ατόμου, πού ενώνεται με άλλους οι όποιοι έχουν τις ίδιες ιδέες για ν' αντισταθεί στο περιβάλλον προκειμένου να τ' αλλάξει, το τελευταίο δεν πρόκειται ν' αλλάξει ποτέ.

'Όλοι μας, χωρίς καμιά εξαίρεση, είμαστε υποχρεωμένοι να ζήσουμε περισσότερο ή λιγότερο, σε αντίφαση με τα ιδανικά μας' αλλά είμαστε άναρχικοί και σοσιαλιστές επειδή υποφέρουμε απ' αυτή την αντίφαση κι επιδιώκουμε να την κάνουμε όσο το δυνατό πιδ μικρή. Σε περίπτωση πού θα προσαρμοζόμαστε στο περιβάλλον, θα χάναμε φυσικά και την επιθυμία να το αλλάξουμε και θα γινόμαστε συνηθισμένοι άστοι' άστοι χωρίς χρήματα ίσως, αλλά καθαρά άστοι σ' όλες τις ενέργειες και τις προσπάθειες μας.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑ
ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΜΕΣΑ

η υποτιθέμενη σοσιαλιστική αλλαγή

Η υποτιθέμενη σοσιαλιστική κυβέρνηση αποκάλυπτε ανοιχτά πιανού κομπάρσου το ρόλο παίζει. Μέσα από τις πολιτικές εξελίξεις και ιδιαίτερα από τα πολιτικοοικονομικά μέτρα που έχει κατεβάσει δειχνει ξεκάθαρα ότι η πολιτική της γραμμή η συνέχισή της πριν από αυτήν δεξιάς πολιτικής γραμμής, δηλαδή μια πολιτική εις βάρος του εργαζόμενου και προς όφελος του κάθε βιομήχανου και εργοστασιάρχη.

Ακόμα πιο κάτω θα διαπιστώσουμε ότι η σημερινή πολιτική είναι το συνεχόμενο κομματι της τότε δεξιάς. Όπου αντικειμενικά παίζεται ο ίδιος ρόλος. Φαινομενικά έχει αλλάξει την σφραγίδα και το σύνθημα. Επὶ δεξιάς κόσμος εξαγριωμένος και ανήσυχος, κάτι που φοβόταν ο κάθε μεγάλος εργοστασιάρχης και ο κάθε κομπινανδόρος. Και ένας ωραίος τρόπος για να καθυστερήσετε την φουρτούνιασμένη θάλασσα, πλάσσουν έναν ωραίο μύθο με "θα" και "όταν", σώνει και καλά εγώ είμαι εδώ και μην φοβάστε. Ψυχολογώντας την αδυναμία του κάθε ανθρώπου έπαιξαν και τον ανάλογο ρόλο, δηλαδή, τον ρόλο του προστάτη.

Όσο για την πολιτική του που είναι ένα συνεχόμενο κομμάτι της Δεξιάς και είναι ενάντια σε κάθε εργαζόμενο και αγρότη, το βλέπουμε από την ανεργία που υπάρχει και που το ύψος της κυμαίνεται σε 400.000 από τις μικροεπιχειρήσεις που όλο και κλείνουν, από κάθε κινητοποίηση που γίνεται και συμμετέχουν χιλιάδες εργάτες, και από τις χωματερές που υπάρχουν και ο κάθε αγρότης από το να ψοφίσει της πείνας, θάβει την παραγωγή του, το μόχθο του, τον ιδρώτα του και στον τρίτο κόσμο και σε άλλες χώρες οι άνθρωποι λιμοκτονούν.

Πέρα από το θάψιμο της αγροτικής παραγωγής ήρθε και το θάψιμο του ίδιου του καλλιεργητή του ίδιου του εργάτη. Κάτι που φέρνει περισσότερα κάρδη στις Πολυεθνικές δηλαδή ο αστός αστότερος και ο προλετάριος πιο προλετάριος.

Όλα αυτά είναι σχέδια και αποφάσεις της ΕΟΚ και η κυβέρνηση σαν ένα από τα πολλά γραναζάκια που γυρίζουν φέρνει πιο πολλά κέρδη στους μεγαλοεπιχειρηματίες.

Δηλαδή όπως συνεχίζει ο ρυθμός της ζωής, και το μέλλον μας, ο καπιταλισμός θα μας φροντίσει όπως μας αξίζει δηλαδή θα μας έχει από μια πολύμορφη κάσα για να χωθούμε μέσα.

Αν δεν δράσουμε οργανωμένα ενάντια στον καπιταλισμό που μας έχει καταντήσει δούλους, ζωντανούς-νεκρούς...

ΜΑΖΕΣ

Όταν η μάχη πήρε τέλος
Και ο μαχητής σκοτώθηκε, κάποιος τον πλησιάζει
Και του λέει: "Μην πεθάνεις, σ' αγαπώ τόσο πολύ"

Μ' αλίμονο το πτώμα μένει πτώμα.

Μετά τον πλησιάζουν δύο και του λένε πάλι:
"Μην μας αφήνεις. Κουράγιο. Γύρισε στη ζωή"

Μ' αλίμονο το πτώμα μένει πτώμα.

Κατόπιν ήρθαν είκοσι, εκατό, χίλιοι, πεντακόσιες
χιλιάδες,
ολολύζοντας: "Τόση αγάπη και να μην μπορούμε να
πατήσουμε τον θάνατο"

Μ' αλίμονο το πτώμα μένει πτώμα.

Εκατομύρια ψυχές τον περικύκλωσαν με
Μια κοινή ικεσία: "Μείνε, αδερφέ!"

Μ' αλίμονο το πτώμα μένει πτώμα.

Τέλος όλοι οι κάτοικοι της νης τον περικύκλωσαν

Το πτώμα συγκινήθηκε τους κοίταξε με θλίψη

Ανασηκώθηκε αργά
Αγκάλιασε τον πρώτο τυχόντα
Κι αρχίνησε να περπατά...

ΟΥΡΑΙΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

-Ουάου!!! Άνθρωποι μ' ακούτε;
Είμαι 'γω ο τρελός εξορίστος.
ο δ ι κ ό ς α ς εξορίστος. Εσείς με εξορίσατε!
-Ουάου Άνθρωποι μ' ακούτε;
Σας φωνάζω μέσα από την φυλακή μου!
Γιατί ακόμη και μια φυλακή, μπρος στον
κόσμο σας είναι πιο ελεύθερη.
Μέσα από την ελεύθερη φυλακή μου...!
Γιατί ακόμη και μια φυλακή μπρος στον κόσμο σας
είναι πιο ελεύθερη!
-Ουάου! Άνθρωποι μ' ακούτε;
Είμαι εγώ ο διεφθαρμένος ονειροπόλος!
Γιατί δεν με κοιτάτε; Γιατί μου γυρίζετε
τις πλάτες;

Σιχαινέστε την όψη μου;
Μα εσείς την φτιάξατε έτσι! Το ξεχνάτε;
-Ουάου! Άνθρωποι γιατί κλείνετε τα αυτιά σας;
Με βαριέστε; Θέλετε να με ξεχάσετε;
Μα είχατε πει πως μ' αγαπάτε!! Με κοροϊδεύατε;;
-Ουάου! Άνθρωποι μ' ακούτε;
Μα γιατί σέρνεστε στο χώμα;
Γιατί βουτάτε το προσώπο σας στις λάσπες;
Γιατί μπουσουλάτε προς το μέρος μου;
Θέλετε να με σκωτώσετε;!
Γιατί κρατάτε μαχαίρια; Γιατί κρατάτε σύριγγες;
Γιατί κρατάτε πιστόλια με σιγαστήρα;
Γιατί ανοίγετε την φιάλη του υγγραρίου;
Γιατί την πετάτε μες στο κελί μου;
Θέλετε να πεθάνω;

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

«Η Προπαγάνδα και η Αστυγομία. οι φυλακές και τα σχολεία οι παραδοσιακές αξίες και η παραδοσιακή ηθική, όλα ενισχύουν την εξουσία των λίγων και πείρουν η εξαναγκάζουν τους πολλούς ν' αποδεχτούν ένα βάρβαρο εξουτελιστικό και παρόλογο σύστημα»

SOLIDARITY

Το σχολείο υπάρχει για να εξυπηρετεί τις ανάγκες της εξουσιοκρατικής κοινωνίας. Ετοιμάζει ανθρώπους (ρομπότ) που εύκολα θα δεχτούν τους κοινωνικούς διαχωρισμούς και την ανισότητα και θα τα αναπαράγουν. πράγμα που χρειάζεται το σύστημα για να επιζήσει.

Αυτό γίνεται με τη «νεκρή γνώση» που παρέχει.

Η «νεκρή γνώση» διδάσκεται από ανθρώπους ανάξιους δούλους του συστήματος που «παπαγαλίζουν» την ύλη που το σύστημα τους διέταξε. Αυτοί, δάσκαλοι και καθηγητές, είναι υπεύθυνοι να επιβάλουν «σιγή νεκροταφείου» στο σχολικό χώρο μέσα από απαγορεύσεις και κανονισμούς ώστε η «πλύση εγκεφάλου» να γίνεται ήσυχα. Την κοινωνική «σιγή νεκροταφείου» τη χρειάζεται ιδιαίτερα σήμερα το φιάσκο του «σοσιαλιστικού μετασχηματισμού» για να πραγματοποιήσει τη χειρουργήση των νέων. Αυτό το «πατρικό» και γεμάτο «κατανόηση» πλησίασμα γίνεται απο υφυπουργεία - υπουργεία και τους κομματικούς οργανισμούς. Το σχολείο μοιράζει ρόλους, του εκπαιδευτή και του εκπαιδευόμενου, έτσι προετοιμάζει τους μαθητές να αποδεχτούν τους αυριανούς κοινωνικούς ρόλους, όπως του αφεντικού και του δούλου, του διευθυντή και του εργάτη, του επιστήμονα κάτοχου της γνώσης και του απλού ανθρώπου που τη δέχεται υποταγμένος κ.λ.π. Έτσι κάνει τη γνώση θρησκευτικό δόγμα και γίνεται υποχρεωτική η αφομοίωσή της. Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργούνται καταπιεσμένα όντα, υποταγμένα με εξουσιοκρατική συνείδηση, όπως ήταν δηλαδή και αυτοί που τους δίδαξαν. Έτσι διατηρείται η κοινωνική σαπίλα. Η εξουσία περνάει τη λογική της και την οργάνωσή της στα σχολεία. Μέσα από τις μαθητικές κοινότητες και την απάτη των δεκοπεντομελών χειραγωγεί τους μεθυστές, βέβαιους τους στα δικά της «μέτρα» ώστε να εκτονώνεται η αντίδρασή τους.

Ο μαθητικός συνδικαλισμός όμοιος με τον συνδικαλισμό σε άλλους κοινωνικούς χώρους, με τα αιτήματά για μερική βελτίωση της καταπίεσης αντικατέστησε την αμή καταπίεση του κράτους με την αυτοκαταστολή και την αυτοπειθαρχία των μαθητών για να βελτιώσουν την σκλαβιά τους και όχι να την ανατρέψουν. Μεγάλες υπηρεσίες στα σχέδια της εξουσίας και του συστήματος δίνουν τα κομματικά τους όργανα που τείνουν να ελέξουν πλήρως το μαθητικό κίνημα και να το κατευθύνουν στον ρεφορμισμό και την «άκακη» συμπεριφορά. Σε νεκρόφιλες πορείες τύπου Νοέμβρη και σε γιορτούλες φεστιβάλ που οι νέοι μάθαιναν να γιορτάζουν και να χορεύουν στο ρυθμό της εξουσίας. Αυτό που μάταια πάνε να κρυφούν και να το κάνουν μυστικό αξιοθέατο είναι το αίτημα για κοινωνική ανατροπή το Νοέμβρη του 73 και όχι στροφή από το φασισμό στη «δημοκρατία» των νευρωτικών όπως και η καθημερινή άρνηση του σχολείου και της σχολικής μιζέριας μέσα από κοπάνες, αντιγροφές, φασαρίες κ.λ.π.

Μπροστά στο ταξικό σχολείο που θέλουμε να ανατρέψουμε για να γίνει η γνώση παιχνίδι με την απόλαυση της ζωής και όχι αποστήθιση θανάτου, οι αντιεξουσιοκτές, μαθητές και μη θα δράσουμε καταλυτικά μέσα του και θα συμπυκνώνουμε τους θεσμούς του όπως και σε όλους τους κοινωνικούς χώρους. Προτείνουμε αυτόνομη δράση έξω από τα πλαίσια που ο μαθητικός συνδικαλισμός βάζει, προεδρία δεκαπενταμελή κλπ. για πιο άνετη χειραγωγή του μαθητή. Γι' αυτό πρέπει να απαιτήσουμε συνελεύσεις και εκδηλώσεις ελευθεριακές στα σχολεία χωρίς την παρουσία η επίβλεψη καθηγητή με όποιο περιεχόμενο θα κρίνουμε, καθορίζοντας εμείς το πότε και το γιατί. Τραμπλώ με ανακοινώσεις οποιουδήποτε περιεχόμενου χωρίς λογοκρισία η απαγόρευση. Κατάληψη αιθουσίων για τους σκοπούς μας. Κατ' αυτό το τρόπο θα γίνει η αυτοοργάνωση του μαθητικού κινήματος, παίρνοντας περιεχόμενο αντιεξουσιαστικό, προωθώντας την ελευθερία, την φαντασία, την απόλαυση του έρωτα και της ζωής.

Ας απαιτήσουμε την κατάρτιση των βαθμών και των εξετάσεων εισαγωγικών και μη, των διαταγμάτων που επιβάλλουν την «κόσμια συμπεριφορά» την ηθική της εξουσίας και τον πρόπο ζωής που το σχολείο θέλει.

Την κατάρτιση των πειθαρχικών διώξεων, αποβολών, των απουσιών και της υποχρεωτικής παρακολούθησης των μαθημάτων.

Προτρέποντας σε αποχή από παρελάσεις και άλλες τέτοιες σπάτες που προωθούν τον σωβινισμό και τον πατριωτισμό, άθλιες αξίες στα μυαλά των νέων.

Έτσι το σχολείο θα γίνει το ίδιο ο χώρος της αμφισβήτησής του

Γιατί προετοιμάζοντας ανθρώπους «ρομπότ» που θα αποδεχτούν τους ρόλους που η εξουσία θα δώσει στην αρχή με κάποιους βαθμολογικούς καταλόγους η απολυτήρια, μετά με το ρόλο του εφησυχασμένου φοιτητή, του κολασμένου εργάτη, του αυτοκτονημένου φαντάρου, του νευρωτικού οικογενειάρχη, του φιλήσυχου πολίτη, που θάχει «δικαιώματα» και «υποχρεώσεις» και μηδανινό έλεγχο της ζωής του προετοιμάζει και την ανατροπή του.

Ας προωθήσουμε τη ρήξη με την «αυθεντία» της ιεραρχίας και της εξουσίας του καθηγητή

Ας γίνει το σχολείο ο χώρος που θα ανατραπεί, με την προοπτική της ολικής ανατροπής της κοινωνίας

Ας προχωρήσουμε σε καταλήψεις και αποχές σαμποτάροντας τη λειτουργία του σχολείου.

Για μια αντιεξουσιαστική κοινωνία όπου η γνώση θάναι χαρά και η χαρά γνώση. Χωρίς διαχωρισμούς και μισθωτούς σκλάβους, δούλους του εμπορεύματος και του κεφαλαίου.

ΚΑΤΩ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΑΣ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΤΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗΣ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ - ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

Εγείς, οι αναρχικοί του Πύργου, της Πάτρας και της Αμαλιάδας καλούμε άτομα και ομάδες από όλη την Ελλάδα σε συνάντηση γνωριμίας και προβληματισμού πάνω σε θέματα που αφορούν τον αναρχισμό. Τα θέματα θα έχουν σχέση με τους τρόπους παρέμβασης σε διάφορους χώρους (εργατικό, φοιτητικό μαθητικό, εργαζόμενη νεολαία), εκσυγχρονισμό του κράτους, αναρχικοί και πάλη των τάξεων, και οποι-οδήποτε άλλο θέμα θιγεί και προταθεί για συζήτηση.

Σαν τόπο συνάντησης προτείνουμε την Πάτρα, στις 18,19, και 20 Απρίλη.

Για περισσότερες πληροφορίες στο Κέντρο Αντιπληροφόρησης. Κανακάρη 140 ΠΑΤΡΑ.

Πρωτοβουλία Αναρχικών Πύργου, Πάτρας, Αμαλιάδας.

Για να σταματήσει το ουρλιαχτό μου;
Όχι ποτέ δεν θα σταματήσει το ουρλιαχτό μου!!!
Αυτή είναι η εκδίκησή μου...!
-Ουάου!! Ουάου!! Γιατί σφίγγετε τα μελίνγνια σας, άνθρωποι;

Σας ενοχλεί το ουρλιαχτό μου;
Μα αυτό τον σκοπό έχει!! Να υποφέρετε!
Όσο είναι δυνατό! Να σαπίζετε εσωτερικά!
Να βρωμάτε στο μυαλό!!
Αυτός είναι ο στόχος μου. Αυτό είναι το ουρλιαχτό μου!
Είναι το τρνούδι της χαμένης αγάπης!!
Είναι οι χαμένες ώρες διαβάσματος για να πετύχω τίποτα!!

Είναι ο κόσμος σας ο γεμάτος καταπίεση και δυστυχία
Αυτό είναι το ουρλιαχτό μου!!
-Ουάου!! Είναι η τρέλα που μου φυτέψατε στο κεφάλι
Με την ψευτιά σας. Με την καταπίεσή σας. Με την βρωμιά σας!

-Ουάου! Ουρλιάζω από την φυλακή μου για να με ακούτε κάθε στιγμή της νεκρής ζωής σας!!!
Κάθε στιγμή που διαβάζετε! ή χορεύετε! ή περπατάτε! ή ταξιδεύετε! ή χειροκροτάτε! ή τρώτε! ή κοιμάστε! ή κλαίτε! ή γελάτε! ή πεθαίνετε!
-Ουάου!! Δικό σας είναι!! Δικό σας είμαι!!
Εσείς είστε οι αρχηγοί μου!!
-Ουάου!! Σας μισώ...

- Ο Υ Α Ο Υ ! ! ! για πάντα...